

NÕUSTAMISE PÕHIMÕTTED JA EETIKA

NÕUSTAMISE PÕHIMÕTE	MÕTTED, KÜSIMUSED, MÄRKUSED, TÄHELEPANEKUD, ARENGUÜLESANDED
- Nõustajana me ei anna nõu ega loe moraali	
- Nõustamisprotsessi eesmärk on abistada nõustatavat lahenduste leidmisel	
- Nõustaja hindab oma oskuseid adekvaatselt ja teeb oma oskuste piires head; ei ületa oma kompetentsi piire. Kui tunnen, et ei valda teemat/olukorda, aitab leida pädeva spetsialisti (ei mängi ise psühholoogi)	
-Nõustaja vastutab oma sõnade ja tegude, aga ka tegemata jätmiste eest	
- Nõustamine vajab aega, omaette ruumi, võimalust segamatuks vestluseks	
- Nõustajana peame looma psühholoogiliselt (väärteselisel ja emotsionaalselt) usaldava ja turvalise avatud keskkonna; nõustatav peab tajuma, et tal on turvaline rääkida	
- Konfidentsiaalsus on usalduse tekkimise ja säilimise eeldus; tagatakse nõustatava privaatsus ja anonüümsus ning peetakse kinni vaikimiskokkuleppes, välja arvatud juhul, kui kellegi elu on ohus	
- Nõustajana peab meile olema selge, millises rollis me oleme ja keda esindame. (Õpetajana olen kooli esindaja; tugiisikuna kohaliku omavalitsuse esindaja; väljendan lugupidamist asutuse suhtes, keda esindan)	
- Nõustamiseks on vajalik nõustatava hingeline tasakaal ja meelerahu; tugevat emotsiooni tundev klient pole suuteline ratsionaalselt arutlema	

<p>- Enda eluliselt tähtsad otsused teeb nõustatav ise, sest on ainult enda valitud otsuste elluviimiseks motiveeritud</p>	
<p>- Kui nõustamine ei ole nõustatava valik, vaid kellegi teise otsus (sund), tuleb aktsepteerida seda, et nõustatav ei tule koostööle. Vestluse oskusliku suunamisega võib jõuda selleni, et nõustatav saab aru, mil moel nõustamine teda võiks aidata</p>	
<p>- Arvestada tuleb nii ajaliste kui muude ressurssidega ning nõustatava taustsüsteemiga (kuidas nõustada peret, kus laps on oma vanematega riius)</p>	
<p>-Austus nõustatava ja tema pere vastu; ei tohi sundida nõustatavat avaldama enda või oma lähedaste kohta infot, mis pole nõustamisprotsessiks oluline</p>	